

12 ΜΑΪΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσηφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου (†403), Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως († 11 Μαΐου 740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· τῶν ἐκ Σαμοθράκης πεντε νεομαρτύρων (†1835).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α΄) πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμπάντων ἁγίων· β΄) Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ΄) Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη (†1685)· δ΄) Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτῃ· ε΄) τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν δ΄.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§16-18.

*****

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, τὸ Χριστὸς ἀνέστη (ἐκ γ΄). Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ι΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ΄, καὶ τῶν Μυροφόρων Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ΄.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. β΄. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀναποδῶς μοι.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε,

καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Στίχ. γ΄. Ἐκ βαθέων ἐκέκραζά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ΄. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναιξί· Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ, καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διό σε προσκυνοῦμεν, τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν. Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. ς΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου· πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπηξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Στίχ. ζ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψομεν· δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου,

προσπέσωμεν λέγοντες· Ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Εἶτα τῶν Μυροφόρων, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἀρώματα λαβοῦσαι, τοῦ Κυρίου τὸν τάφον κατέλαβον· ἅπερ δὲ οὐκ ἤλπιζον εὑροῦσαι, διελογίζοντο εὐλαβούμεναι τοῦ λίθου τὴν μετάθεσιν· καὶ πρὸς ἀλλήλας διελέγοντο· Ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ ἐστιν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, καὶ ἀκριβῆς ἀσφάλεια; Γέγονε δὲ μηνυτὴς τῶν ἀγνοουσῶν γυναικῶν, ἐξαστράπτων Ἄγγελος, καὶ φάσκων πρὸς αὐτάς· Τί μετὰ θρήνων ζητεῖτε τὸν ζῶντα, καὶ ζωοποιήσαντα τὸ γένος τῶν βροτῶν; ἐξηγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ὡς παντοδύναμος, παρέχων πᾶσιν ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Κουμουλά.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν Μαθήτραι κινῶνται; ὁ λίθος κεκύλισται· ὁ τάφος κεκένωται· ἴδετε τὴν φθοράν, τῇ ζωῇ πατηθεῖσαν· τὰς σφραγίδας μαρτυρούσας τηλαυγῶς· ὑπνοῦντας δεινῶς τοὺς φύλακας τῶν ἀπειθῶν. Τὸ θνητὸν σέσωσται σαρκὶ Θεοῦ· ὁ Ἄδης θρηνεῖ· δραμοῦσαι χαρᾶ, εἶπατε τοῖς Ἀποστόλοις· Ὁ νεκρώσας Χριστὸς τὸν θάνατον, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, ὑμᾶς προάγει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Αἱ Μυροφόροι ὀρθρῶναι γενόμεναι, καὶ τὸ μνήμά σου μετὰ σπουδῆς καταλαβοῦσαι, ἐπεζήτησαν σε Χριστέ, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ ἄ-

χραντον Σῶμά σου· καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηγηθεῖσαι, χαροποιὰ σύμβολα τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον· Ὅτι ἀνέστη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, σκυλεύσας τὸν θάνατον, τῷ δὲ κόσμῳ δωρούμενος, ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, καὶ τὰς σφραγίδας τοῦ μνήματος ἰδοῦσαι, μὴ εὑροῦσαι δὲ τὸν ἄχραντον Σῶμά σου, ὀδυρόμεναι, μετὰ σπουδῆς ἦλθον λέγουσαι· Τίς ἔκλεψεν ἡμῶν τὴν ἐλπίδα; τίς εἴληφε νεκρὸν γυμνὸν ἐσμυρнисμένον, τῆς Μητρὸς μόνον παραμύθιον; ὦ! πῶς ὁ νεκρὸς ζωώσας, τεθανάτωται; ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, πῶς τέθαιπται; ἀλλ' ἀνάστηθι Σωτὴρ αὐτεξουσίως, καθὼς εἶπας τριήμερος, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στόλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

***

Εἴσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 129 (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (129 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο. (129 1)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (ιβ' 1)

* * *

Ἔϊτα ἡ συνήθης Ἐκτενης, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Απόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β'.

Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν, σήμερον ἀναδέδεικται· **Πάσχα** καινόν, Ἅγιον· **Πάσχα** μυστικόν· **Πάσχα** πανσεβάσμιον· **Πάσχα** Χριστός ὁ λυτρωτής· **Πάσχα** ἄμωμον· **Πάσχα** μέγα· **Πάσχα** τῶν πιστῶν· **Πάσχα** τὸ πύλας ἡμῖν, τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν· **Πάσχα** πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3)

Δεῦτε ἀπὸ θεάς, γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· **Δέχου** παρ' ἡμῶν, χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· **τέρπου** χόρευε, καὶ **ἀγάλλου**, Ἱερουσαλήμ, τὸν **Βασιλέα** Χριστόν, **θεασαμένη** ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς **νυμφίον** προερχόμενον.

Στίχ. γ'. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, **τερφθήτωσαν** ἐν εὐφροσύνῃ. (ξζ' 4)

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγζάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· **Τί** ζητεῖτε, τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

τί θρηνεῖτε, τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Πάσχα τὸ **τερπνόν**· **Πάσχα** Κυρίου **Πάσχα**· **Πάσχα** πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· **Πάσχα** ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὃ **Πάσχα** λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμπας Χριστός, τὰ γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων· **Κηρύξατε** Ἀποστόλοις.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς, ὥσπερ ἱμάτιον, **καθελὼν** Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου σὺν **Νικοδήμῳ**, καὶ **θεωρήσας** νεκρόν, γυμνόν, ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρῆνον ἀναλαβόν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· **Οἶμοι**, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὄν **πρὸ** μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν **Σταυρῷ** κρεμάμενον **θεασάμενος**, **ζόφον** περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ **διεῤῥήγνυτο** ναοῦ τὸ **καταπέτασμα**· **ἀλλ'** ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμὲ ἐκουσίως ὑπελθόντα θάνατον. **Πῶς** σε **κηδεύσω** Θεέ μου; ἢ **πῶς** σινδόσιν εἰλήσω; **ποίαις** χερσὶ δὲ **προσπαύσω** τὸ σὸν ἀκήρατον **Σῶμα**; ἢ **ποῖα** ἄσματα μέλῳ τῇ σῆ ἐξόδῳ **Οἰκτίρμον**; **Μεγαλύνω** τὰ **Πάθη** σου, ὑμολογῶ καὶ τὴν **ταφήν** σου, σὺν τῇ **Ἀναστάσει** **κραυγάζων**· **Κύριε**, δόξα σοι.

* * *

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον** καὶ τὰ **Ἀπολυτικά.**

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ **Ζωὴ** ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς **Θεότητος**· ὅτε δὲ καὶ τοὺς **τεθνεῶτας** ἐκ τῶν **καταχθονίων** ἀνέστησας, **πᾶσαι** αἱ **Δυνάμεις** τῶν ἐπουρανίων ἐκραυγάζον· **Ζωοδότα** Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Ἔτερον. Ὁ αὐτός.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου **καθελὼν**, τὸ **ἄχραντόν** σου **Σῶμα**, **σινδόνη** καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι **καινῷ** κη-

δεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης
Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Ὁ αὐτός.**

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐ-
πιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνη-
τοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς
ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγᾶσατε· Ἀνέ-
στη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ').

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ἵτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος β'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἢ ἄ-
θάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀ-
στραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνε-
ῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι
αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον·
Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. **Ἔτερον. Ὁ αὐτός.**

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθε-
λών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ

εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κη-
δεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης
Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Ὁ αὐτός.**

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐ-
πιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνη-
τοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς
ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγᾶσατε· Ἀνέ-
στη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος β'.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ
κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, ἀναστὰς
παρέσχεες πᾶσι, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον, ἐν ὑψίστοις μὴ
κενώσας, ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων
κατεδέξω, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ
σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγι-
σμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐ-
γνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν·
αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Ἔτερα.

Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῳ γινόμεναι, καὶ τὸ
μνήμα κενὸν θεασάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις
ἔλεγον· Τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταιός,
καὶ τοὺς ἐν ἄδῃ ἤρπασε τῶν δεσμῶν· κηρύ-
ξατε παρρησίᾳ· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός,
δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου, αἱ γυναῖκες κομίσα-
σαι, λαθραίως πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο

ὄρθρῳ, τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι τὴν ἀνθά-
δειαν καὶ στρατιωτῶν προορῶσαι τὴν ἀσφά-
λειαν· ἀλλὰ φύσις ἀσθενὴς τὴν ἀνδρείαν ἐνί-
κησεν· ὅτι γνώμη συμπαθῆς τῷ Θεῷ εὐηρέ-
στησε· προσφόρως οὖν ἐκραύγαζον· Ἀνάστα
Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἵπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρ-
θένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ
Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος
τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν
ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δο-
ξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε
* ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ,
Σῶτερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἐ-
αυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου *
πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὧ
μαθήτριά, κινῶτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ
τάφῳ ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυρο-
φόροις· * Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθη-
τε· * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρῶτῃ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ
μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ' ἐπέστη *
πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ
καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε· * τὴν ἀνά-
στασιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι
* πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο
ἀγγέλου * πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· * Τί με-
τὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς
γὰρ * ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱ-
ὸν τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν
Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σερα-
φίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ,
Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, *
τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ *
ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ῥεύσαντα ζωῆς, * ἵ-
θυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς *
Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι
ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ,

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἦ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ Πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι
πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες
Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ
καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν,
ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος β΄.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς
καρδίας, πρὸς σὲ Σωτὴρ· Σῶσόν με σὴ ἐπι-
λάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς, τοὺς πταιόντάς σοι πολλά, καθ' ἑκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰμὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι, ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα, καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σωτὴρ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οἱ πεποηθέντες ἐπὶ Κύριον, εὐόκασιν ὄρει τῷ ἁγίῳ, οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελιάρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θεῖως ζῶντες· οὐ γὰρ ἐᾷ Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἔνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφηταὶ ὁρῶσιν.

Προκείμενον. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ζ΄ (7).

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε. (ζ΄ 7-8)

Στίχ. α΄. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με. (ζ΄ 2)

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου...

Στίχ. β΄. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. (ζ΄ 7)

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου...

***

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός ἡμῶν, ...

Ἀμὴν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ΄ 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὀρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἅ ἡτοιμάσαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτού-

σαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινοσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ανοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον
στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον,
* ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημά-
των.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, *
ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημά-
των.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλε-
ός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιριμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς
προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν
* καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... **Κύριε, ἐλέη-
σον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.**

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο
θεοτοκίων (καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος
τῶν μυροφόρων).

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί,
Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ
Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.
(δὶς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα τῷ
ἀπροσίτῳ Φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐ-
ξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρα-
νῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ
δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὅρα-
τός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγή-
γερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

**Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχὶς ἐν
τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις. Θεοφάνους.**

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δόξα.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν
αἰώνιον ζωὴν, κυφορήσασα Χριστόν, τὸν
ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε
πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Καὶ νῦν.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν,
χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἀγνή,
καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς,
αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομητορ πανάμωμε.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀ-
γόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας
πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ
στερεούμεθα. (δὶς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε
καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν
πᾶσα κτίσις τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐ-
στερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρο-
μαι σήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυρού-
μην σοι χθὲς· αὐτὸς με συνδόξασον Σωτῆρ,
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Δόξα.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμε-
ρον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ
πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀστρά-
ψαντος.

Καὶ νῦν.

Θεὸν ὄν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνή, χόρευε, καὶ τοῦτον, ὡς Θεόν, ἄχραντε μεγαλυνε.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῶν Μυροφόρων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι, Γυναῖκες Σωτήρ, Ἀγγέλου τῆ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, καὶ Θεὸν σε τῶν ὄλων ἐκήρυττον, καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· Ὅντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἢ πάντων ζωή.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος ὁ αὐτός.**

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐταῖς ἑορτάζουσιν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι· Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

***

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

ᾠδὴ δ'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός· ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθῆς, τέλειος λέλεκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος Χριστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο· καὶ αὐθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἐλαμψεν Ἥλιος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιάδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὀρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Δόξα.

Ὁ διαπλάσας τὸν Ἀδάμ, τὸν σὸν προπάτορα Ἀγνή, πλάττεται ἐκ σοῦ, καὶ θανάτῳ, τῷ οἰκείῳ ἔλυσε, τὸν δι' ἐκείνου θάνατον σήμερον, καὶ κατηύγασε πάντας, ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς τῆς Ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν.

Ὅν ἀπεκύησας Χριστόν, ὠραιότατος ἐκ νεκρῶν, λάμψαντα Ἀγνή καθορῶσα, ἢ καλὴ καὶ ἄμωμος, ἐν γυναιξίν ὠραία τε, σήμερον εἰς πάντων σωτηρίαν, σὺν Ἀποστόλοις αὐτὸν χαίρουσα, δόξαζε.

ᾠδὴ ε'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὅρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη· καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι, δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ· καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριο.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Δόξα.

Φωτίζεται θείαις ἀκτίσι, καὶ ζωηφόροις ταῖς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομήτορ ἄχραντε, καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλῃται, τῶν εὐσεβῶν ἢ ὁμήγουρις.

Καὶ νῦν.

Οὐκ ἤνοιξας πύλας Παρθένου, ἐν τῷ σαρκουῦσθαι· μνήματος οὐκ ἔλυσας τὰς σφραγίδας, Βασιλεῦ τῆς κτίσεως· ὅθεν ἐξαναστάντα σε, θεασαμένη ἠγάλλετο.

ᾠδὴ Γ´. Ἦχος α´. Ὁ εἰρμός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίου, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωῶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθῃς τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σου· καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σῶτερ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Δόξα.

Ἀνῆκται τὸ πάλαι κρατούμενον, τῷ θανάτῳ καὶ φθορᾷ, διὰ τοῦ σαρκωθέντος, ἐκ σῆς ἀχράντου γαστροῦ, πρὸς τὴν ἄφθαρτον, καὶ ἀἴδιον ζώην, Θεοτόκε Παρθένε.

Καὶ νῦν.

Κατῆλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ὁ λαγόσι σου Ἀγνή, κατελθὼν καὶ οἰκήσας, καὶ σαρκωθεὶς ὑπὲρ νοῦν, καὶ συνήγειρεν, ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

***

KONTAKION, OIKOS, SYNAΞARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β´. Αὐτόμελον.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρήνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου Σωτὴρ, αἱ Μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν τῷ νοῖ, καὶ ἐφθέγγοντο· Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; Καὶ ἀναβλέψασαι, ὁρῶσιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται· τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον· καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ´ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου. (†403)

Στίχ. Φανεῖς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας, Κλέος παρ' αὐτῇ καὶ θανῶν ἔχει μέγα.

Τῇ δωκαιδεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόρος εἶλε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (†740)

Στίχ. Χαίρων ἀφεις γῆν Γερμανὸς καὶ γῆς θρόνον, Γῆς Δημιουργοῦ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ ἐν Κυθήροις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†922)

Στίχ. Θεοῦ δωρεῶν ἐπωνυμίαν φέρων, Βροτοῖς ἴασιν ἀεὶ πηγάζεις, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος τοῦ ἐκ Καλαβρίας καὶ ἐν Μεθώνῃ ἀσκήσαντος. (δ' αἰ.)

Στίχ. Καὶ πρὶν μὲν ἤρχεται ὁ Λέων ἐν τοῖς πόνοις, Ἀυχεῖ δὲ καὶ νῦν, ἀφορῶν ὡς πρὸς στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου τοῦ ἐν Ἀργυρίῳ τῆς Σικελίας.

Στίχ. Εὐχὰς ὡς ὄπλον ὁ Φίλιππος κατέχων, Δαιμόνων τρέπει τὰ στίφη πανευκόλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, τοῦ Θεσσαλονικέως, τοῦ πικρὴν Μαρούλη, τοῦ ἰσαγγέλως ἐν Ἄθωνι ἀσκήσαντος. (†1336)

Στίχ. Γερμανέ, ἀπάτου ὑπακοῆς κέρας, Ἠγίασας Ἄθωνα ἰδρώτων ρεῖθροις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐκ Σεβρίων. (†1480)

Στίχ. Πυρὶ φοβερῶ ἐν Σεβρίαις μαρτυρήσας, Τούτων ἐδείχθη ὁ Ἰωάννης κλέος.

Ἐχαιρεν ὕμνων Ἰωάννης ἐν μέσῳ, Θεὸν καμίνου ὡς πάλαι νεανία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης Βλάχος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἀγχόνη τελειοῦται. (†1622)

Στίχ. Σώφρων ὑπάρχων, ὃ Ἰωάννη Βλάχε, Ἀθλεῖς ἄριστα δι' ἀγάπην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου, ἀρχιμανδρίτου τῆς Λαύρας τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ Ἁγίου Σεργίου. (†1633)

Στίχ. Μεσίτης πιστῶν πρὸς τὴν σεπτὴν Τριάδα, Ἦς, Διονύσιος, τῆς Μονῆς προέστη.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τρίτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μυροφόρων γυναικῶν ἑορτὴν ἑορτάζομεν, ἔτι δὲ μνεῖαν ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὃς ἦν μαθητὴς κεκρυμμένος, πρὸς δέ, καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.

Στίχ. Χριστῶ φέρουσιν αἱ Μαθήτριαι μύρα. Ἐγὼ δὲ ταύταις ὕμνον, ὡς μύρον φέρω.

[Ἦσαν δὲ ἀμφοτέροι εὐσχήμονες Βουλευταί, μὴ συγκατατεθειμένοι τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει τῶν Ἰου-

δαίων. Αἱ δὲ Μαθήτριαι Μυροφόροι, αἱ παραστᾶσαι μακρόθεν τῇ Θεοσώμῳ Ταφῇ τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ λίαν πρὸ τῆς μᾶς Σαββάτων εὐαγγελισθεῖσαι τὴν Ἀνάστασιν, ἦσαν· Μαρία ἡ Μαγδαληνή, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, Σαλώμη, Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ, Σουσάννα καὶ ἕτεροι ἀνόνομοι σὺν αὐταῖς.]

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τελοῦνται καὶ τοπικαὶ πανηγύρεις· ἐν Θεσσαλονίκῃ, πάντων τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ταύτῃ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμψάντων Ἁγίων· ἐν Χίῳ, Εὐβοίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ὁμοίως διαλαμψάντων Ἁγίων· ἐν Καλάμαις Ἠλία Νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη (†1695)· ἐν Χώρα Τριφυλλίας τοῦ Νεομάρτυρος Δημητρίου (†1803)· ἐν Καρδίτῃ Σεραφεῖμ Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Φαναρίου (†1601)· ἐν Ἄρτῃ τῶν Ὁσίων Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου τῶν ἀυταδέλφων· ἐν Μανδαμάδῳ δέ, Πανήγυρις τοῦ παμμεγίστου Ταξιάρχου Μιχαήλ, ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱεροῦ προσκυνηματος.

Ταῖς τῶν ἁγίων Μυροφόρων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

***

Εἶτα αἱ ζ' καὶ η' ὥδαὶ τῶν κανόνων.

ᾠδὴ ζ'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον· ὄν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτησαν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆς, καὶ σκιρτῶντες ὕμνοῦμεν τὸν αἴτιον,

τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως, οὓσα προάγγελος· ἐν ἧ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Δόξα.

Νεκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, Πανάμωμε σήμερον, πᾶσι τοῖς θνητοῖς, τὴν διαμένουσαν ζωὴν, εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται· ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καὶ νῦν.

Ὁ πάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως, γενόμενος ἄνθρωπος, ᾤκησε τὴν σὴν, Θεοχαρίτωτε νηδύν· καὶ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, ἀνέστη θεοπρεπῶς, συνεγείρας ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Ὡδὴ η΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως, Βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών, καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἠκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἑώας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσιε, καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦλθε διὰ σοῦ εἰς τὸν κόσμον ὁ Κτίστης, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ τὴν γαστέρα τοῦ Ἄδου, διαρρήξας θνητοῖς, τὴν Ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδώρησατο· διὸ εὐλογοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ὅλον καθελὼν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ὁ Υἱός σου Παρθένε, ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναστάσει, ὡς Θεὸς κραταίος, συνανύψωσεν ἡμᾶς, καὶ ἐθέωσε· διὸ ἀνυμνοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

***

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν, λαοί· * Πάσχα Κυρίου Πάσχα· * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν * καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν * Χριστὸς ὁ Θεὸς * ἡμᾶς διεβίβασεν, * ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ὡδὴ γ΄.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, * οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, * ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν * ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, * ἐν ᾧ στερεοῦμεθα.

Ὡδὴ δ΄.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, * ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ * στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω * φα-

εσφόρον ἄγγελον * διαπρυσίως λέγοντα *
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, * ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς * ὡς παντοδύναμος.

ᾠδὴ ε΄.

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος * καὶ ἀντὶ μύ-
ρου τὸν ὕμνον * προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη·
* καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, * δικαιοσύνης ἤλι-
ον, * πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ᾠδὴ στ΄.

Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς * καὶ
συνέτριψας μοχλοὺς, * αἰωνίους κατόχους *
πεπεδημένων, Χριστέ, * καὶ τριήμερος, * ὡς
ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, * ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ᾠδὴ ζ΄.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, * γενόμε-
νος ἄνθρωπος * πάσχει ὡς θνητὸς * καὶ διὰ
πάθους τὸ θνητὸν * ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέ-
πειαν, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν πατέρων
Θεὸς * καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,
ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, * ἡ μία τῶν
Σαββάτων, * ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, * ἑορτῶν
ἑορτῆ * καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, * ἐν
ἧ εὐλογοῦμεν * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἡ θ΄ ᾠδὴ.

Στίχ. α΄. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελου-
σίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα
τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ
δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν,
καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεο-
τόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Στίχ. β΄. Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐξανα-
στάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν
ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ
δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν,
καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεο-
τόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Στίχ. γ΄. Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωό-
θυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρ-
τίαν κόσμου.

ᾠ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς·
μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι,
μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί,
ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Στίχ. δ΄. Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ
χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυ-
λεύθη.

ᾠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὃ
σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δι-
δου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
Ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Δόξα.

Στίχ. ε΄. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέ-
ραν καὶ ἐνδοξωτέραν τῶν ἄνω στρατευμά-
των.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί·
Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε·
χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ
ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσε-
ως.

Καὶ νῦν.

Στίχ. ς΄. Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλο-
γημένη, χαῖρε δεδοξασμένη· σὸς γὰρ Υἱὸς ἀ-
νέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φω-
τός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε,
λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς
πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Καταβασία. Ψδὴ θ´.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ·
Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· * ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου * ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. * Χόρευ-
ε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· * σὺ δὲ ἀγνή, *
τέρπου, Θεοτόκε, * ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου
σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ´ ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β´.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδί-
ῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα. Ἦχος β´.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ
Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας
ἐκ φθορᾶς καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα
τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Καὶ τῶν Μυροφόρων.

Αὐτόμελον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως·
Τύραννον ἄδην πατήσας, φθορᾶς ἐξήγειρα
κόσμον· δράμετε Φίλοις εἶπατε, τοῖς ἐμοῖς
εὐαγγέλια· βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χα-
ρὰν ἐκεῖθεν αὐγάσαι, ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ λύπη.

***

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος β´.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε
τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰ-
νεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη´, ρμθ´, ρν´).

Ψαλμὸς ρμη´ (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐ-
τόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ
τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶ-
πε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐ-
κτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ πα-
ρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα κα-
ταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφό-
ρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετὰ καὶ πε-
τεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες
καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου,
ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,
καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ´ (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐ-
τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐ-
τόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βα-
σιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑ-
ψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρά.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. ᾠδὴ β'.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ὡς ὁ μόνος φιλόσοφος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; Διατί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν· Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένη ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δέ, ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. ᾠδὴ πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν, σήμερον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, Ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσιμον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν, τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν· Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3)

Δεῦτε ἀπὸ θεάς, γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν, χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου χόρευε, καὶ ἀγάλλου, Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. γ'. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. (ξζ' 4)

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε, τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

τί θρηνεῖτε, τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ΄ 24)

Πάσχα τὸ τερπνόν· **Πάσχα** Κυρίου **Πάσχα**· **Πάσχα** πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· **Πάσχα** ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὃ **Πάσχα** λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστός, τὰ γυναικα χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα. **Ἑωθινὸν Β΄. Ἦχος β΄.**

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριάμ γυναιξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὠράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς· Ἠγέρθη γὰρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν. **Ἦχος πλ. α΄.**

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἰπόμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

***

**Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς**

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * **Δόξα** ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * **εὐλογοῦμέν σε,** * **προσκυνοῦμέν σε,** * **δοξολογοῦμέν σε,** * **εὐχαριστοῦμέν σοι** * **διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.**

Κύριε βασιλεῦ, * **ἐπουράνιε Θεέ,** * **Πάτερ παντοκράτορ·** * **Κύριε Υἱὲ μονογενές,** * **Ἰησοῦ Χριστέ,** * **καὶ ἅγιον Πνεῦμα.**

Κύριε ὁ Θεός, * **ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,** * **ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς,** * **ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,** * **ἐλέησον ἡμᾶς,** * **ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.**

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * **ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,** * **καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * **σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος,** * **Ἰησοῦς Χριστός,** * **εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.**

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * **καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα** * **καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

Καταξίωσον, Κύριε, * **ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ** * **ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * **ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,** * **καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου** * **εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.**

Γένοιτο, Κύριε, * **τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,** * **καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * **δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ΄)**

Κύριε, * **καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν** * **ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.** * **Ἐγὼ εἶπα·** * **Κύριε, ἐλέησόν με·** * **ἴασαι τὴν ψυχὴν μου,** * **ὅτι ἥμαρτόν σοι.**

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· * **δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,** * **ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * **ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.**

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * **τοῖς γινώσκουσί σε.**

Ἅγιος ὁ Θεός, * **ἅγιος ἰσχυρός,** * **ἅγιος ἀθάνατος·** * **ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· * **ἐλέησον ἡμᾶς.**

Και πάλιν ισχυροτέρα φωνή·

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ισχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Και τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν * ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν * καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον * τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Α΄ Ὠραν. Ἐωθινὸν δ΄. Ἦχος δ΄.

Ὅρθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα σου Χριστέ· ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὗρέθη, τὸ ποθούμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες. Τί τὸν ζῶντα, μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον· ἠγέρθη ὡς προεῖπε· τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὀραθέντα ἐκήρυττον· ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια· οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σου, πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

*****

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ΄).

**Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξε΄ (65).

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε΄ 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε. (ξε΄ 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...**

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ΄ (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξς΄ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς΄ 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς΄ 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξς΄ 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρω-

θείς τε, Χριστέ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς ξζ΄ (67).

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ΄ 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ΄ 3)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. (ξζ΄ 3-4)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

***

Οὐ ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β΄.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἢ ἄθνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀ-

στραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔτερον. Ἦχος β΄.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου κατελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ * κατήλθες, ἀθάνατε, * ἀλλὰ τοῦ ἄδου * καθεῖλες τὴν δύναμιν * καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, * Χριστέ ὁ Θεός, * γυναιξὶ μυροφόροις * φθεγξάμενος· Χαίρετε, * καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις * εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι * παρέχων ἀνάστασιν.

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος β΄. (Ψαλμὸς ριζ΄).

Ἴσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. (ριζ΄ 14)

Στίχ. α'. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με. (ριζ' 18)

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. (ριζ' 21)

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. ς' 1-7)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠύξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλήμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ' 2)

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλει σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. (ιθ' 3)

Στίχ. γ'. Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω. (ιθ' 4)

Στίχ. δ'. Δόξαι σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. (ιθ' 5)

***

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιε' 43-47, ις' 1-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαί ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσήφ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρῶτ' τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου.

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

***

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς. Ἦχος α'.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ·
Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ
δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν,
καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεο-
τόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

* * *

Κοινωνικόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου
γεύσασθε.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χα-
ρισάμενος.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου,
* ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετα-
σχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἀγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας
τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλλη-
λούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χα-
ρισάμενος.

* * * * *

Σημείωσις

Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνεορταζομένου ἁγίου
Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστῶτι, με-
τὰ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

(Ποίημα † Πατρῶν Νικοδήμου Βαλληνδρά).

Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀ-
ναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευ-
σεν, ὡς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς
διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς,
τὸν σωτῆρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν
ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῇ ταφῇ ἐνεγκών, Νι-
κόδημος ὁ ἐνθερμος.

* * * * *